

nister, der var den Mand, som sidst talte, det er ham, der har fremlagt dette Forslag, og det er til ham, jeg henvender mig; hvem der har været hans Formand, kommer ikke denne Sag ved. Dette er min Opfattelse, og derfor henvender jeg mig fremdeles om dette Forslag til den fungerende Finantsminister. Det er muligt, siger den ærede Minister, at nogle af disse Embedsmænd, der nu ere ansatte ved Finants-hovedkassen, kunne finde anden Ansættelse i Statens Tjeneste. Jeg indrømmer, at dette vil kunne ske, men der kan dog ogsaa opstaa det Spørgsmaal, om disse Embedsmænd ere forpligtede til at gaa ind i en anden Embedsstilling, og der vil saaledes foreligge — det kan dog vist ikke benægtes — det Spørgsmaal, om disse Embedsmænd ere forpligtede til at modtage den Ansættelse, som den ærede Minister kan have tiltænkt dem. Jeg har blot bemænglet, at der ikke var nogen Oplysning om den Pensionsbyrde, Statskassen kan vente. Saavidt jeg kunde forstaa, udtalte den ærede Minister ikke, hvor stor denne Pensionsbyrde vil blive, og saaledes staar jeg endnu i Uvisshed om, hvor Meget der maa gaa af i de 5,436 Rd. til Dækning af Pensionsbyrden. Det forekommer mig nemlig, at den meget ærede Minister maatte have opgjort et Regnestykke over, hvem han vil beholde af disse Embedsmænd, og hvor Meget der skal bruges til Pensionering. Det er jo gennem Finantsministeriet, at Pensionsberegningen for alle Embedsmænd foregaar, og det synes mig derfor, at dette ikke maatte have været et ganske sjerntliggende Spørgsmaal at faae oplyst. Smidlertid tager jeg til Indtægt for min Betænknelighed ved at gaa ind paa dette Forslag, at jeg endnu ikke har erfaret, hvilken Pensionsbyrde Forslaget lægger paa Statskassen. Den ærede Minister udtalte, at jeg havde rettet et personligt Angreb paa ham. Jeg har talt om hans Gjerninger som Finantsminister ligeoverfor Rigsdagen og Finantsloven, men dette anser jeg ikke for noget personligt Angreb. Jeg tror, at den ærede Ministers Stilling og Forhold ligge for her til Bedømmelse af ethvert af Folkethingets Medlemmer, og det er i denne Egenskab, at jeg søger mig besøiet til at bedømme den

ærede Ministers Forhold. Naar jeg har talt om Pensionering med Hensyn til vestindiske Embedsmænd, har jeg dermed ment Kolonialdirektøren. Saavidt mig bekendt, blev Kolonialdirektøren afskediget af den nuværende Finantsminister; skulde jeg tage fejl, beder jeg det undskyldt; men nu veed den ærede Minister, til hvilket Forhold jeg sigtede. Jeg maa dog for at forvare mig mod Misforstaaelse tilføje, at jeg ikke har sagt, at disse Afskedigelser, som jeg har berørt, vare ubesøiede eller urigtige, jeg har blot sagt, at det var trist saaledes beständig at begynde Reformer med Pensionering, fordi det fra alle Sider erkjendes, at vor Pensionsliste er altfor høj, og at ethvert Tillæg til at forøge den er utilbørligt. Den ærede Minister indrømmede min Formening om, at Rigsdagen om 5 Aar kan gjøre Forslag til en ny Udbetalingsmaade af Embedslønningerne ved Finants-hovedkassen; det er derved erkjendt, at denne Sags finantsielle Side ingenlunde er klar eller tydelig, og jeg maa bede Thinget erindre, at jeg her kun fremtræder, fordi jeg har ikke blot denne Uvisshed, men tillige denne Forenemelse af, at vi ikke vilde komme til nogen Besparelse ved at vedtage dette Lovforslag, men at der er Grund til at frygte en Forøgelse af Statskassens Udgifter. Jeg tror derfor — jeg gjentager det —, at det var hensigtsmæssigt, om dette Spørgsmaal kunde finde en nøiere Undersøgelse; jeg har jo ikke sagt, at jeg var imod dette Forslag.

Berg: Dersom jeg havde været tilstede ved denne Sags 1ste Behandling, vilde jeg have tilladt mig at foreslaa Nedsettelsen af et Udvalg, thi jeg er entig med den sidste ærede Taler i, at mangfoldige Spørgsmaal, der knytte sig til denne Sag, turde kræve en nøiere Overveielse, en mere i det Enkelte gaaende Undersøgelse, end der kan finde Sted ved de enkelte Behandlinger i Salen. Et Lovforslag af denne Natur havde jeg imidlertid ventet maatte fremkomme fra den ærede Minister, thi jeg opfatter Forholdet med Hensyn til saadanne Spørgsmaal saaledes, at der er et vist historisk Sammenhæng, som ikke kan overfløres, naar det ikke gaaar bestemte større Princip-